

LA SÈQUIA DE LA LLACUNA

UN MODEL NATURAL DE RESISTÈNCIA

*Eduard Milan i García
Grup de treball d'APROPAT
Estiu de 2014*

Antecedents

El sistema de rec va ser l'element clau per un Sant Martí de Provençals rural. La xarxa amb què fluïa l'aigua, principalment des de l'arteria principal –el Rec Comtal– que era bombada de forma natural i aprofitant la gravetat i caiguda del terreny des de Montcada, aigua dels rius Ripoll i Besos. Altres elements d'aportació, pous, sínies,... eren secundaris i insuficients per a cobrir les necessitats d'un camp fèrtil i productiu, horta que proveïa una Barcelona encotillada per imponents i malauradament malmeses muralles, que un cop enderrocades, van permetre obrir els alvéols de la sèquia de la Llacuna en fa arribar i ens manté viu un passat agrari, ric i enriquidor on l'esforç –generalment anònim– encara que omplia nobles butxaques, ens deixava un paisatge que alguns en colla més que en grup multitudinari, ens han perpetuat i ens permeten mantenir la memòria, que cercant la llum, la tènue llum del capvespre que ressalta i alhora omple d'intimitat els espais, com el ocupat pels infants, en l'etapa adolescent, que en plena maduració, tot allò que íntimament s'amaga i es gaudeix compartint-ho alhora, plenament. Fora la Colla del Safra o de Sant Martí un referent.

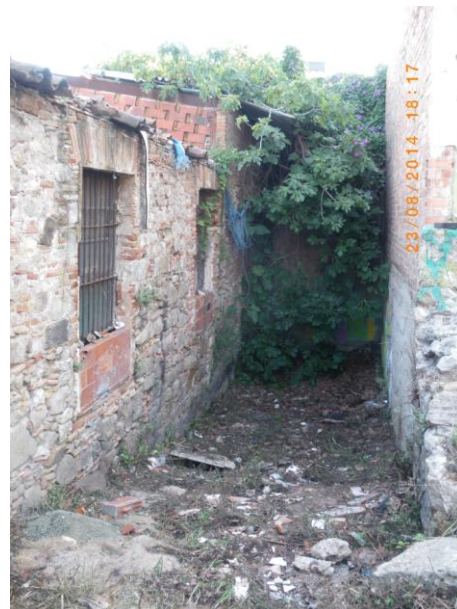
Joaquim Mir i Trinxet

L'entorn

Avui, envoltada de vestigis industrials, aturats tant en l'activitat com en el temps, queda amagada la llera o potser cal dir la traça, de la sèquia de la Llacuna paradoxalment apareix i desapareix resta en part soterrada i com el mateix carrer que l'acull, com el mític riu Guadiana en aquell al-Àndalus que ens va deixar ja com enginyeria la tècnica romana del rec, la trobem segmentada, ara per ara fracturada de forma irreversible per retornar a la funcionalitat amb què va néixer. Paradoxalment allò que resta amagat en certa manera es manté viu, encara que no es gaudeixi en plenitud i comunitàriament.

Actual carrer Bolívia

Passat i present interactuen. Passat que resisteix, present que l'embolcalla fins a l'ofec

La Sèquia

Per definició:

SÈQUIA o SÍQUIA f.

Excavació llarga i estreta, sovint revestida de pedra o de rajoles, que serveix per a conduir aigua d'un riu o torrent, sia per a abastir poblacions, sia per a regar, per a moure molins, etc.

La nostra, la de la Llacuna en un tram que no va més enllà de 120 m. de longitud, és una mostra de com la natura marca ritme, definint si calen ecosistemes adaptant-se, a cada situació i entorn.

Encaixonada entre parets d'obra, encotillant i ajustant a mínims la llera ombrívola, en cap cas erma, adapta la seva vegetació. Ens aporta una breu, transitòria però intensa fageda urbana.

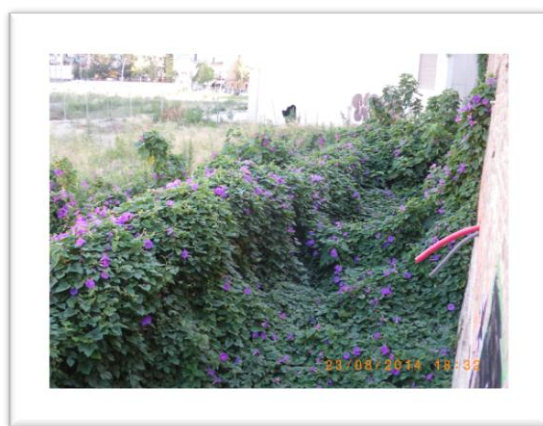
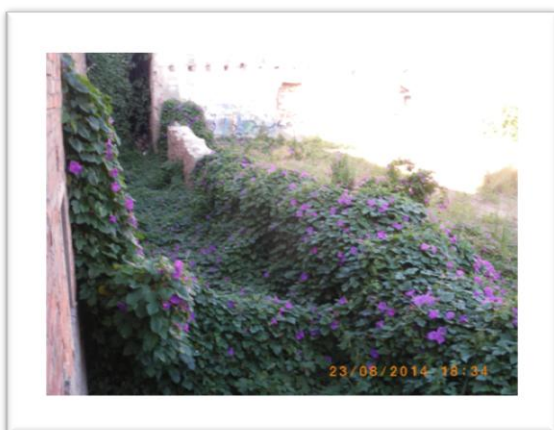
Cal obrir una finestra, per retrobar-nos amb la natura, sèquia!, filla de la natura ens retorna, dins un ambient hostil, ens recordes que som part de la natura. Que allò que abandonem, ella ho recupera i en treu profit, profit comú, que posa en comú que embolcalla i corona tot allò que podria tindre aparença decrepita, si és el cas, amb garlandes florides.

Sèquia, que a l'estiu et transformes, amb un bri de llum del sol, passes de fageda a jardí, catifa com en un Corpus, callat, tranquil, sense sang! Ens recordes a través del vent que substitueix l'aigua, que ara ja no baixa ni t'erosiona, i ens fas arribar aquell crit "Visca la terra!, mori el mal govern!" que pronunciaren segadors, vés per on! aigua i crit rebel de revolta es refermen, la terra els uneix.

Catifa verda, farcida de flors violetes, esperança que encara hi haurà seny, lluita si cal! contra els elements ja siguin naturals o humans. Catifa explosiva!, que neixes en l'ombra i desbordes respectuosament, més des de l'oferiment que des de la voluntat d'envair, oferint la teva bellesa, natural, no domesticada a qui sigui, tant l'hi fa qui sigui, ...

*Casa de la Ciutat, façana malmesa al carrer Ciutat, que no es conserva en el seu estat original.
Fruit d'un mal Govern?*

Eduard Milan i Garcia

Per Apropat

Agrupació per la Protecció del Patrimoni
apropat
apropat.wordpress.com

Provençals, estiu de 2014